

UCHWAŁA Nr III/19/10
Rady Gminy Działdowo
z dnia 30 grudnia 2010 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Działdowie.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591, z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) Rada Gminy uchwala, co następuje:

§ 1. Skargę Pana Władysława Stolarczyk z dnia 20 listopada 2010 r. na działalność Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Działdowie uznaje się za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu, stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Mirosław Zieliński

Uzasadnienie
do Uchwały Nr III/19/10
Rady Gminy Działdowo
z dnia 30 grudnia 2010 r.

Pismem z dnia 23 listopada 2010 r. Wojewoda Warmińsko-Mazurski przekazał Radzie Gminy Działdowo skargę Pana Władysława Stolarczyk na działalność Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Działdowie.

Komisja Rewizyjna po zapoznaniu się z dokumentacją i złożonymi wyjaśnieniami przez Panią Bożenę Ziółkowską-Wójcicką, Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Działdowie, ustaliła, co następuje:

W dniu 26.07.2010 r. Pan Władysław Stolarczyk złożył podanie o skierowanie do domu Pomocy Społecznej w Lubawie, uzasadniając, że jest osobą w podeszłym wieku, wymagającą pomocy osób drugih.

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej po rozpatrzeniu podania decyzją GOPS/8131/7/2010 z dnia 23.08.2010 r. odmówił skarżącemu skierowania do domu pomocy społecznej, od której Pan W. Stolarczyk wniósł odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Olsztynie. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Olsztynie decyzją SKO 81-627/10 z dnia 11.10.2010 r. uchyliło decyzję, przekazując do ponownego rozpoznania.

Zgodnie z art. 54 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej, o skierowanie do domu pomocy społecznej może ubiegać się osoba wymagająca całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, niemogąca samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, której nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych.

Jak wynika z przedstawionej dokumentacji Pan W. Stolarczyk ukończył 87 lat, prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe. Skarżący ma zapewnione warunki mieszkaniowe i bytowe z ustanowienia dożywotniej służebności ze strony syna. Wsparcie i pomoc otrzymuje od córki bądź sąsiadki. Ponadto mimo podeszłego wieku i przebytych chorób jest zdolny do samodzielnego zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych. Zgodnie z zaświadczeniem lekarskim z dnia 22.10.2010 r. Pan W. Stolarczyk wymaga całodobowej opieki, jednakże zakres świadczeń zdrowotnych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania, typu pielęgnacja, leczenie, badania i porady lekarskie, rehabilitacja lecznicza mogą być realizowane w dotychczasowym środowisku.

W dniu 26.10.2010 r. pracownik socjalny poinformował skarżącego o możliwości skorzystania z usług opiekuńczych, świadczonych w wymiarze zapewniającym bytowanie w odpowiednich warunkach, obejmujących m.in. pomoc w zaspokajaniu codziennych potrzeb życiowych, opiekę higieniczną, pielęgnację zleconą przez lekarza, załatwianie spraw urzędowych, jednakże Pan W. Stolarczyk oświadczył, że nie jest zainteresowany proponowanymi usługami opiekuńczymi lecz umieszczeniem w domu pomocy społecznej. Umieszczenie w domu pomocy społecznej powinno mieć charakter wyjątkowy i występować w szczególnych sytuacjach, po wykorzystaniu wszystkich możliwości pomocy środowiskowej w miejscu zamieszkania, tymczasem Pan W. Stolarczyk nigdy nie występował o udzielenie pomocy w innych formach.

W świetle powyższych ustaleń skargę na działalność Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej należy uznać jako niezasadną.